

בס"ד ט' טבת ה'תשע"ג
הדלקת נרות - 16:21
צאת השבת - 17:13
רבנו תם - 17:43

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 651
@ מכריזין תענית עשרה בטבת שיחול ביום ראשון.
סיום הצום בשעה 17:07. יה"ר שיהפוך הקב"ה
צום זה לששון ולשמחה ולימים טובים, אכ"י"ר.
@ סוף זמן "ברכת הלבנה" ביום חמישי כל הלילה.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפטידין: "זוהי דברי" (יחזקאל לז')

פרשת ריגעי

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה הרביעית
בבית הכנסת "אוהל-מועד"
מעייני הפרשה:

⊞ **"ויפיל על ציארי בנימין"** (מ"ה י"ד)
על ב' מקדשות (רשי"ל) מה הכריח את רשי"ל לפרש כך.
מפני שלא כתוב על צואר. ולולי דבריו נראה לי שצוארי -
רצונו לומר, **משני צדדי הצואר**, מימין ומשמאל. וכך נהוג
עתה כשבא אדם מרחוק כשפוגשים אותו מנשקים אותו
משני צדדי הצואר, וכן מציינו כשראה יוסף את אביו כתוב
צואריו.
⊞ **"לכולם נתן לאיש חליפות שובלות"** (מ"ה כ"ב)
ראיתי לרב שעב"ר ז"ל שהקשה: מה כוונת יוסף בזה,
הלא בוודאי לא היו מחוסרי בגדים: אלא נראה לפרש
לפי שנאמר קודם לכן כשמצא את הגביע באמתחת בנימין
ויקראו שובלותם, לכן הוצרכו להחליף בגדיהם. (בכור יעקב)
⊞ **"ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה"** (מ"ו י'
אפשר לרמוז כאן מה שאמרו חז"ל במשנה (ברכות פ"ט):
חייב אדם לברך על הרעה כשם שהוא מברך על הטובה.
זהו שאמר: ויברך יעקב, כל אדם מישראל זרע יעקב
המאמין בהשגחת ה', חוברתו לברך את ה' על פרעה - על
הפורענות שבה עליו. בזכות זה, **ויצא מלפני פרעה** - יצא
מן **הפורענות ויזכה לאחרית טובה**. (נשמת חיים)
⊞ **"ואנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה"**
כתב בעל הטורים: **כתיב עלה** - בה"א. רמז שלאחר ה'
זורות שהם: יעקב, לוי, קהת, עמרם, משה, יעלו
ממצרים. ואפשר לומר עוד, שרמז לו כאן שבתשלום רד"ו
שנים (210) כמספר **עליה וגם עליה** (105+105), דהיינו
פעמיים עלה - יעלו ממצרים. זהו שאמר: ואנכי אעלך גם
עלה היינו ב' פעמים עליה. משום שכל אתי"ן (את) וגמ"י"ן
(גם) באים לרבות, וכאן בא הריבוי על תיבה עלה. (שארית חיים)
⊞ **"ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם"**
בזמן שהאב **לעת זקנתו** נאלץ להיות **סמוך על שולחן בניו**,
הוא טועם אחד משישים **מטעם של מיתה**. (עי"פ השמועה)

⊞ נאומו הגדול של יהודה, בו הוא מבקש לשחרר את בנימין.
⊞ **"אני יוסף"** - יוסף מתוודע אל אחיו והזמין את כל המשפחה למצרים.
⊞ **"עוד יוסף חי"** - יעקב מסכים לרדת מצרימה לראות את בנו.
⊞ בדרך למצרים, רשימת שבעים הנפש הבאים מצרימה.
⊞ הפגישה המרגשת בין יעקב ליוסף.
⊞ יוסף מציג את אביו ומשפחתו לפני פרעה ומושיב אותם בארץ גושן.
⊞ תקנותיו של יוסף במצרים בשנות הרעב.

⊞ **"ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדוני"** (מ"ד י"ח)
מה שאמר **בי אדוני** נראה לפרש על פי מה שכתב על הפסוק: עם לבן גרתי - **ברכת הווי גביר לא נתקיימה בי**, לא נעשיתי שר וחשוב אלא גר. ופירשו המפרשים, שכוונת רשי"ל באומרו לא נתקיימה בי - היינו שאותיות **בי** מבביר לא נתקיימו, אלא רק אותיות **"גר"** שנשארו מגביר נתקיימו. לפי זה אפשר לומר גם כאן: ויגש אליו יהודה ויאמר **בי** אדוני - רצונו לומר, כי יהודה חשב שיוסף הוא מזרע עשו, לכן הפחידו באומרו **בי** אדוני, כלומר, אותיות **בי** מגביר נתקיימו בו, שאני מלך וגביר עליך. (ספר החיים)

⊞ **"ויגש אליו יהודה"**
הטעמים על התיבות האלה הם: "קדמא ואזלא רביעי", והיינו שהרביעי לבנים, יהודה, קדם, והלך לדבר. (בשם הגר"א)
⊞ **"ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי"** (מ"ה כ"ח)
מה כוונתו באומרו **רב**? אנו מוצאים כתוב: ויגש ליבו כי לא האמין להם, והם הוצרכו להביא לו ראיות מהעגלות ודברי יוסף. ואחר כך כתוב: ותחי רוח יעקב, דהיינו **הנבואה**. וכששרתה עליו רוח הקודש, אז ידע בבירור שהוא חי ולכן אמר: רב - כלומר, **רב ודי לכם** עתה מלדבר ולהביא עוד ראיות ומופתים על זה, כי באמת אני רואה ברוח הקודש: **עוד יוסף בני חי**. (איילת אהבים)

⊞ **"וישלחני אלקיים לפניכם לשום לכם שארית בארץ"**
אפשר לפרש בדרך דרש על פי מה שמובא בגמרא (כ"ה, י"ח): **שקולה מיתתן של צדיקים לפני הקב"ה כחורבן בית אלוקינו**. ופירשו חז"ל שהדמיון הוא, כמו שחורבן בית המקדש היה הגורם לקיום עם ישראל, ששפך חמתו על ישראל מצד עוונותיהם, והולך כפרה עליהם. זו כוונת הכתוב, הצדיק אומר לבני דורו - וישלחני אלוקיים **לפניכם** - קודם לכם. הטעם הוא, כדי לשום לכם שארית בארץ, ולהחיות לכם לפליטה גדולה. (מסעד לבית ה')

פינת הניבים והפתגמים
תקצר / קצרה היריעה = הנושא רחב מדי לכסותו במלים ספורות או בזמן קצר.
יריעה = א. רצועה ארוכה של אריג או עור.
ב. גליון של קלף לכתיבה.
דוגמה: השר הסביר לאורחיו פי לא יוכל לפרט את כל מהלכי המלחמה, וכי תקצר היריעה מלהכיל בזמן כה קצר כל כך הרבה פרטים.
מקור: ואת המשכן תעשה עשור ריעות (שמות כו א). אין פותחין ביריעה פחות משלושה דפים (משפ"ט סופרים ב ז).

הסירו מכשול מדרך עמי!
העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

י' טבת - יום הקדיש הכללי

בימינו קיבל התאריך עשרה בטבת משמעות נוספת, הקשורה לשואה: בתקופת השואה נרצחו בידי הנאצים ושותפיהם שישה מיליונים מיהודי אירופה, ובהם כמיליון וחצי ילדים. תאריך מותם של רבים מהם אינו ידוע, ועל כן נקבע י' בטבת, שהוא יום צום ותענית, כיום הקדיש הכללי: יום שבו אומרים תפילות קדיש לזכרם של האנשים, הנשים והילדים שנרצחו בשואה ואשר יום מותם אינו ידוע. "ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ה'" בזיכרון השואה אין די לזכור את הטרגדיות האישיות הנוראות, את החורבן האיום של הקהילות והציבור ואת המוות הנורא. יש לזכור גם את קדוש ה' שהצליחו אנשים ליצור בהתנהגותם במצבים כה משפילה. אנשים שנשארו זקופי קומה במציאות כל כך בדבקות ומתוך אמונה צרופה. במוותם ציוו לנו את חייהם לצוואה. סיפורי חייהם הפכו נחלת כולם ומקור להבנת עוצמת קידוש ה' שניתן לקיים בחיים.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

כאשר ראה יעקב את העגלות שלח יוסף - שבהם יוסף רמז לו שהוא עדיין דבוק בבורא ובתורה - והוא עוד זוכר שנפרדו בזמן שלמדו פרשת "עגלה ערופה", או אז הבין יעקב שיוסף חי גם מבחינה רוחנית, והוא הסכים לקום מאבלו הכבד. עד כאן התירוץ הנפלא של חכמי המוסר, וממנו אנו למדים **יסוד חזק ומוצק וענק בחינוך הילדים**: - הצלחה בחינוך הילדים אינה נמדדת בקריירה הגשומה שהצליח הילד לפתח ולהשיג - ולא בהישגיו העשמיים והחברתיים, אלא בעוצמה הרוחנית ובקדושה והטהרה שלו, ואיכות מידותיו. אם שם נחל ההורה הצלחה כבירה, הרי שהצליח בתפקידו הגדול. אך אם נקודה הזו הוא מעד, הרי שהוא איבד את העיקר - ועליו להתאבל על כישלונו הגדול. למרבה הצער הבושה והיגון נקודה זו חלשה מאוד בדורנו ורבים וטובים נופלים בה, אם מעט ואם הרבה. ילד שגדל מתוך קדושה וטהרה, עם איכות ויושר המידות, מתוך אהבת ישראל - והערכה עמוקה לכל גדולי התורה "בהשוואה אחת", ילד שלא עושה חשבון לחברה ולסביבה - אלא רק למי שאמר והיה העולם, זהו פרי הילולים משובה וילד איכותי ומוצלח.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של מרן הר"ח **עובדיה יוסף שליט"א** בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה **20:30** השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק** בע"ה תתקיים גם **סעודה רביעית**, בחסות "בית הלחם" בהנהלת **אבי מוסאי**.

רפואה שלימה **לשרלי מטודי בן מרסל הי"ו** הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות **הציבור מתבקש להתפלל לרפואתו**

רפואה שלימה **לציונה פרץ בת שרה מנב"ת** הקב"ה ישלח לה החלמה מהירה לרניב אבריה ושס"ה גידיה, שתחזור לאיתנה ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות ותרווה נחת ושלווה. **מכל יוצאי חליצה.**

ברכה והצלחה ופרנסה טובה לאלי ומרים אליאס הי"ו שתמרו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתם והצלחת כל ילדיהם. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו ברוחניות ובגשמיות ובפרנסה טובה, וזיווג הגון משרש נשמתם לילדיהם. ולהבדיל לעיני **שרה בת מרגלית ז"ל**

רפואה שלימה **למישה מוסאי בן זליכה הי"ו** הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו **מרגלית בת שמחה מנב"ת**.

זיכוי הרבים **להשאלה גמ"ח לגמרא "ש"ד ש"ט"י"י"** המעוניינים ללמוד בגמרא מבוארת יפנו לעמנואל כהני **052-5270030**

ברכה והצלחה לבחור משכיל **דוד דויד' בן שמחה ודניאל** יהי רצון שיחזק חידושים גדולים בתורה, יפוצו מעיינותיו החוצה להגדיל תורה. שיזכה להעמיד תלמידי חכמים רבים. ולהוריו ברכה והצלחה **וזיווג הגון משרש נשמתן לבנותיהם בת-אל אפרת ואורטל.**

מרכה רבקה רבקה **לעומר מוסאי הי"ו** בן **מיכל מנב"ת** על כל הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. שיתברך בפרנסה טובה ובכל מייל דמיטב ברוחניות ובגשמיות לאורך ימים ושנים, וזיווג הגון משרש נשמתו

רפואה שלימה **לחיים זאבן בן מאלק הי"ו** הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות **הציבור מתבקש להתפלל לרפואתו**

לכל משפחת **נאמני** היקרה. צוות העלון "**אברהם יגל**" משתתף בצערכם במות האב הישר והענו **רחמים נאמני** בן **זליכה ז"ל** שנפטר השבוע ג' טבת תשע"ג נשגר תנחומינו לכל המשפחה. הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תדעו עוד צער.

במלאת 11 חודשים לפטירת הצנועה והענוה **סולטנה באבאי** בת שמחה ז"ל תתקיים אזכרה **ביום חמישי יד' טבת 15:15** עליה לבית העלמין 16:16 מנחה, דרשות, ערבית וסעודת מצוה **בביה"כ "עזרא הסופר"**.

לעיני הצנוע והענו **מרדכי לארי ז"ל** בן שלמה ושרה שיחיו **נפטר יד' טבת ביום חמישי פקידת שנתו** לעיני האשה הצדקת **ג'והר קמרי** בת טאוס ויצחק ז"ל **נפטרה כ' כסלו תשע"ג** שתמליץ טוב בעד כל משפחתה

בריאות והחלמה איתנה: ציון נאמן בן **מרים הי"ו** משה נאמן בן **מרים הי"ו** משה מוסאי בן **זליכה הי"ו** **מרדכי יעקובי בן צימורה הי"ו** אברהם נאמן בן **מרים הי"ו** ישראל פרג'י **רפאל בן מרים הי"ו** יוסף חיים גאלי בן **ג'מו הי"ו** **באבאי באבאי בן מורודי הי"ו** **חיים נאמן בן מאלק הי"ו** **לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.**

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת:

לע"נ **מרדכי לארי ז"ל** בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

דוד יעקובי בן נאזי ומשיח ז"ל **סולטנה באבאי בת שמחה ז"ל** שרה אליאס בת **מרגלית ז"ל** ענת ג'רפי ז"ל בת **יהודית שתחיה** עטייה בן חנה חג'אג' ז"ל **שהי דוידזדה בת פרי ז"ל** נורית דוידזדה בת **שהי ז"ל**

כלאפו (פאפו) חסן בן אליהו וכריה ז"ל **עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל** יצחק בנאי בן **לאה ז"ל** **רחמים (בבאי) יצחק-פור בן מרים ז"ל** **משאלה (במנו) גולגוליאן בן חתון ז"ל** **שמעון שלומי ז"ל בן מרים שתחיה** **אליעזר ביטון בן רחל ז"ל**

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

צום עשרה בטבת

ביום עשרה בטבת סמך נבוכדנצר הרשע מלך בבל על ירושלים, והביאה במצור ובמצוק.

א. הכל חייבים להתענות ואסור לפרוץ גדר. ואין הדבר תלוי ברצון הקהל. [שו"ת יביע אומר חלק א סימן לג].

ב. חיוב התענית הוא מזמן עלות השחר דהיינו שעה ושנים עשר רגעים בשעות זמניות, לפני הזריחה, עד צאת הכוכבים, שהוא כעשרים דקות אחר שקיעת החמה. [ילקוט יוסף-מועדים-תקטט].

ג. הישן על מיטתו שנת קבע בליל התענית, וקם משנתו באמצע הלילה, אסור לו לאכול ולשתות, אפילו קודם עמוד השחר. אך אם התנה קודם שהלך לישון שבדעתו לקום קודם עמוד השחר ולאכול, מותר לו לאכול עד עמוד השחר. וכל זה על פי הפשט, אך על פי הזוה"ק אין לאכול גם על ידי תנאי. [יביע אומר ה' סי' כב].

ד. אף תלמידי חכמים ומלמדי תינוקות, חייבים להתענות כל תענית צבור. אולם אין להם להתענות תענית שובב"ים או תענית לכפרת עוונות וכדומה, בזמן עבודתם, כיון שעל ידי חלישות כוחם ימעטו במלאכת שמים. וכן הדין לפועלים או לפקידים, וכל שכן לבני ישיבה ההוגים בתורה שאסור להם להתענות תעניות הנוכרים. ובימי השובב"ים עדיף שיתענו תענית דבור, אך אסור להם לבטל מסדר לימודם ולקרוא תהלים, כי אין לך דבר העדיף יותר מלימוד הגמרא וההלכה. [יביע אומר חלק ב' סימן כח סק"ז].

ה. כל הצומות הללו מותרים ברחיצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשיש המטה, חוץ מתשעה באב. ומותר להתרחץ בחמין בימי הצומות. והמחמיר תע"ב. [ילקוט יוסף מועדים עמ' תקל].

ו. חולה שאין בו סכנה פטור מלהתענות בכל הצומות הללו. ורשאי לאכול בבוקר, כשיש צורך בכך, ואין צריך להתענות תענית שעות. וכל שכן שאין צריך לאכול ולשתות פחות מכשיעור. ואפילו חולה שנתרפא אך עודנו חלש, כל זמן שיש חשש שאם יצום יחזור לחלו, פטור מלהתענות. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקלא].

ז. זקנים תשושי כח שמצטערים בתעניתם פטורים מכל הצומות הללו לרבות תשעה באב. [ילקוט יוסף-מועדים-תקלב].

ח. קטן שלא מלאו לו שלש עשרה שנה ויום אחד, וקטנה שלא מלאו לה י"ב שנה, פטורים מהתענית. ואפי' תענית שעות אין להם להתענות, אף שיש להם דעת להתאבל על החורבן. ויש מחמירים לומר שאין להאכילם אלא לחם ומים, אך המנהג להקל לתת להם כל צרכם, וכן ראוי להורות בזמן הזה שירדה חולשה לעולם. [ילקוט יוסף דיני חינוך קטן עמוד רלט. ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקל].

ט. חולה וזקן שפטורים מלהתענות בימי הצומות הללו, אינם צריכים התרה לפני שיאכלו. וכן חתן ובעלי ברית שאינם משלימים התענית כשהצום דחוי, רשאים לאכול בלי התרה, והמחמיר לעשות התרה כשהדבר אפשרי בנקל, תבוא עליו ברכה. [יביע אומר ח"ב סי' ל' אות ה-ח].

י. אין לשטוף את הפה בבוקר בהתעוררו משנתו בימי תעניות צבור. ומכל מקום במקום צורך יש להתיר כשאינו שם בפיו יותר משיעור רביעית בבת אחת, ובאופן שיודע בעצמו שיוכל להזהר שלא יבלע מן המים. וכן מותר להשתמש במשחת שיניים בתעניות צבור על הדרך הנ"ל למי שקשה לו בלי לצחצח את שיניו. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקלד].

יא. אדם בריא שמתענה, אך עליו לבלוע גלולות וכדורים נגד מיחושי ראש וכדומה, מותר לו לבלוע התרופה בלי מים, כל שאין בה טעם ערב לחיך. וכן מותר לשתות תרופות שאין החיך נהנה מהם. אבל אם החיך נהנה מהם אין להתיר. אולם במקום חולי פנימי אין להחמיר. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקלה].

"מכל מלמד" השכלתי..." לקח מכירת יוסף

סיפור מכירת יוסף, ראשיתו מביאה לידי ביטוי את שיאו של חוסר "ערבות הדדית". כאשר אחי יוסף, אומרים: "אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו ולא שמענו, על כן באה עלינו הצרה הזאת".

אך סופו של סיפור מלמדנו חשיבותה של "ערבות" בין אחים ובין איש לרעהו. באמירה הזאת, המהווה מאין הכאה "על חטא" על מכירתו של אח. ומתוך הפנמת הצורך לתקן את מכירת יוסף, מגלה יהודה את מסירות הנפש להצלת בנימין. שיאו של נאאמו הנרגש של יהודה בתחילת פרשת "ויגש" הינו בגילוי הערבות: "כי עבדך ערב את הנער" ודווקא אז מתוך שיאו של המשבר, צומחים התיקון והאחדות. חטא מכירת יוסף מבטא את שורש הרע ביחסים שבין אדם לחברו. תוצאת מעשה זה הינו כל כך חמור ואף על פי שיוסף סולח להם במובן האישי באומרו: "אלוקים חשבה לטובה". אין התורה מעידה שנסלח להם המעשה.

לא אחת יקרה עת נקלעים אנו למצוקה ומהרהרים אנו בליבנו על מה ולמה באה עלינו צרה זו. במחשבתנו מעמידים אנו את עצמנו במרכז, אך לא מנסים להתבונן לעבר קרובינו וחברינו האם לא ראינו את מצוקתם. עת הם היו במצוקה כלכלית, נפשית או כל בעיית חיים אחרת. האם ההתעלמות ממצוקתו של האחר אינה הסיבה כי האחר יתעלם ממצוקתו ולא יראה במר לבבנו ויבוא לסייע במה שביכולתו.

עזרה פיזית, כספית נפשית או דברי עידוד. מסביר זאת המהר"ל (נתיב התוכחה פרק ב') כל ישראל ערבים זה בזה, בשביל שהם עם אחד.

כאשר אחד מישראל עובר עבירה מרגישין בחטא זה כל ישראל שהם כמו אדם אחד, כי הם עם אחד מיוחד ומאוחד.

רפואה אלטרנטיבית

קמח מלא = כושר ואנרגיה

פחמימות מלאות, יעזרו להעלות את רמת הסרוטונין ויגרמו לכם להרגיש מצויין. תאכלו מזונות שמשפקים טריפטופן כגון: שיבולת שועל, חיטה מלאה, נבט חיטה, אגוזי קשיו, אבוקדו, בננות, בטטות, סויה, בשר בקר, בשר הודו, דגים (בעיקר ממים עמוקים), גבינת קוטג' וחלב.

רוצים להיות בכושר טוב? אין בעיה, תאכלו כריך מקמח מלא. למה? בגלל הפחמימות המלאות.

פחמימות הן מאבות המזון העיקריים שמשפקות אנרגיה לגוף. הן מופיעות במזון כסוכרים, עמילנים וסיבים תזונתיים. הם נספגים מהר במערכת העיכול ולכן מעלים מהר את ריכוז הגלוקוז (הסוכר) בדם. הסוג השני הן הפחמימות המורכבות. שמורכבות משרשראות ארוכות של סוכרים ומתעכלות לאט. וכן, סיבים תזונתיים, שאותן הגוף לא מעכל. בשל כך, הסוכר עולה בצורה מתונה בדם ומאפשר תמיכה של אנרגיה לאורך זמן.

" ואבותינו סיפרו לנו "

תתקש, תלמד, תתמיד ותצליח!

מגיל צעיר שאף ד"ר טכנילביץ' ללמוד רפואה. החליף את שמו לאליעזר ובצבא היה חובש קרבי, הגיש עזרה בלבנון תחת אש. מאוחר יותר התמנה לקצין הדרכה בחיל הרפואה. ביקשו שיחתום קבע, אבל החליט להגשים את חלומו וללמוד רפואה. מכשול אחד עמד בדרכו. בתיכון העסיקו אותו דברים אחרים: חוגים, תחביבים וחיי חברה. הייתה לו תעודת בגרות שציוניה לא הספיקו ללימודי הרפואה, בהם נדרשת מצוינות והוא נדחה. אליעזר לא נרתע. החליט לנסוע לאוניברסיטת באר שבע, לדבר אישית עם המנהל.

בדרך התנגשה המכונית שנסעה לפנייה עם רכב שבה מולה. קדמת המכונית נמעכה. אליעזר צעק לנהג האוטובוס שיעצור. החל לטפל בפצועים, לעצור שטפי דם, עד שהגיעה עזרה רפואית וליוותה את הפצועים לסורוקה. כך הופיע בשערי האוניברסיטה: כל בגדיו מוכתמים בדם. פקיד הקבלה הסתכל בו במבט מוזר. שמע את בקשתו והבהיר: "חבל על הזמן, עם ציונים כאלו אינך יכול להתקבל".

ביקש: "תן לי לדבר עם המנהל". המנהל נדהם למראה הדמות שנכנסה במדי קצב באיטליז. אין אלו בגדים שרגילים ללבוש בראיון עם המנהל. "כן!?!", כבש את תמיהתו. "במה אוכל לעזור?" "בכך שתקבל אותי ללימודי הרפואה", גילה הנכנס. אני רואה שאתה כבר מתאמן", רמז המנהל.

אליעזר לא נעלב: "כתמי הדם הם אות הצטיינות. בדרך ביצעתי טיפול החייאה בנפגע תאונת דרכים, ואני מקווה שהוא חי. זהו דמו, ואני גאה במעשיי". זה עניין אחר. המנהל התרכך: "מדוע אתה רוצה ללמוד רפואה?" "שאל". "כדי לעזור, להציל חיים. הייתי קצין חובשים, טיפולתי בפצועים במלחמה. אני חושב שאני מתאים להיות רופא". "למה?" חזר המנהל ושאל.

סבלנותו של אליעזר פקעה: "שאלתי גרפולוג והוא אמר שלפי כתב היד אני מתאים לרפואה. יש לי כתב יד בלתי קריא". "את כתב היד שלך איני מכיר", ענה, "אבל חוש ההומור שלך מוצא חן בעיני". העלה על מסך המחשב את הנתונים ואמר: "הציונים שלך גבוליים. רף הדרישות שלנו הוא גבוה, אבל בכוח הרצון תתגבר על הכול. איני יכול להחליט לבדי. הדיקן יחליט".

הדיקן לא התרשם במיוחד: "אני מאד מעריך את רצונך לעזור ולהציל חיים, אבל במקצוע הרפואה לא די ברצון, יש צורך בכישורים ובידע. את רצונך תוכל לממש גם בתחום הסיעוד".

"רצוני ללמוד רפואה" אמר אליעזר ויצא בטריקת דלת. אם לא מקבלים אותו כאן, יתקבל ללימודי רפואה באיטליה. שם לא מצויים רף דרישות כה גבוה. הגיעה לפירנצה חודשיים לפני תחילת הלימודים כדי להכיר את השפה. מצויד במילון כיס התחיל לשוחח עם אנשים, קלט מילים וצירף משפטים. כעבור חודשיים ידע איטלקית בסיסית.

התקבל ללימודים ובמהלכם עבד בבית החולים המקומי. עשה זאת גם כדי לרכוש נסיון, וגם כדי להתפרנס. העסקתו כעוזר בחדרי ניתוח לא הייתה חוקית. עדיין לא סיים את חוק לימודיו ולא הוכשר כמנתח. אבל היה זה כורח השעה. מצידו- פרנסה, מצידם- כי שיוועו לעזרה.

אבל אליעזר לא רצה תחום זה. אמנם הוא עוזר ומציל נפשות, אבל יש לו עסק עם מורדמים ומונשמים, ואילו הוא חפץ בקשר עם אנשים, קשר חי ומדובב, רצה להיות רופא משפחה.

סיים את חוק לימודיו וחזר ארצה. עבר סדרת מבחנים להכרת התואר שרכש. עבר התמחות ברפואת משפחה

בבית חולים בחיפה, ובה בעת פגש את אשתו. עולה מצרפת, מרצה בדקדוק צרפתי באוניברסיטת חיפה ודוקטורנטית לספרות צרפתית. נישאו ובנו את ביתם בצפון הארץ, שם היה אליעזר לרופא משפחה מוכר, אהוד ומוערך. יחסו החם אל החולים והמטופלים, הוא יותר מחצי הריפוי, "אם הוא לא יוצא מהמרפאה עם חיך, לא השגת את המטרה!"

בינתיים נולדה שרה, ואחריה גבריאל. נזקקו לעזרה בבית ולמטפלת לילדים. ושוב האירה להם ההשגחה פנים ומטפלת דתית, צנועה, מאופקת ומסורה, שקידשה שם שמם בהתנהגותה. הראתה דוגמא אישית קורנת. הראתה איך בת ישראל לבושה, איך בת ישראל מדברת, איך היא מתנהגת ביושר מוחלט ובנועם הליכות. היא הכשירה את הדרך. חיפשו גן ילדים עם ערכים, עם יהדות. ולכן, כשסיפרה אחת האמהות בגן על הסמינר, לא נתקלה בהסתייגות ובהתנגדות. להיפך, אפילו הביאו חברים. הסמינר היה מאלף. הבינו שזו האמת, ואין בלתה. ומה כעת? "לומדים", אמר הרב סרברניק. "איך אלמד, והתורה גדולה כל כך?" "תמה".

"במה אתה עוסק?" "נשאל". "רופא משפחה בעיר".

"והיכן למדת רפואה?" "והיכן דרכו מבית הספר לסיעוד, דרך אוניברסיטת נאפולי, המבחנים בארץ, וההתמחות".

"למדתי", סיכם, "המתקש מצליח!" "ואתה עוד שואל איך לומדים? **תתקש, תלמד, תתמיד ותצליח!**" זה מה שהוא עושה, ומצליח! (ערכים)

"ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חיידך" (ויגש מ-ח) היקשה מרן הראשל"צ הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א, וכי זה יפה לשאול אדם זקן בן כמה אתה?

ותירץ ע"פ מעשה עם בעל השאגת אריה שהיה נוהג להחמיר מאד באיסור חדש ולא היה אוכל בשום מקום וכאשר היה מתארח היה דרכו לשאת עמו גם כלים שלו. אולם הרב היה תקיף מאד ובמיוחד באיסור חדש ולכן לא אהבו אותו כ"כ ולא מינוהו כרב עליהם. לימים הזדמן הרב בבית הנודע ביהודה וכמוכן הביא עמו את כליו וכן את קמחו, וביקש מהרבנית שתבשל לו אוכל בכליו. הרבנית נפגעה וכי כליו טרפים אמרה זאת לבעלה, אמר לה בעלה לא חשוב כיוון שרב גדול הוא תכבדי את רצוני.

באותו זמן ששהה בבית הרב נודע ביהודה, בא מכתב מעיר אורון לכתב הרב נודע ביהודה וביקשו שיבוא להיות רב עליהם, הרב לא רצה וביקש משאגת אריה שהוא ילך, שלח הרב מכתב אני לצערי לא יכול אבל שולח אני לכם ת"ח לא פחות ממני והוא יגיע בעוד ד' חודשים. כאשר הגיע לעיירה, עשו לו קבלת פנים חשובה. הרב הרגיש שפרנסי העיירה, רואים שהוא מבוגר, ומצטערים, שקיבלו עליהם רב זקן שיתכן ולא יאריך ימים. בבחינת- וכי כי אין קברים רק בעיירה שלהם בא להיות שם רב? לכן אמר להם בדברי הפתיחה את הדברים הבאים: יעקב

אבינו כאשר הגיע למצרים, נעשה שפע, ופרעה שאלו: כמה ימי שני חיידך? ויעקב ענה- מעט ורעים שני ימי מגורי שלשים ומאת שנה. וכי זה דרך ארץ לשאול את האורח כמה ימי שני חיידך? אלא- שפרעה ראה שיעקב זקן ושבע ימים, ולכן חשש שלא יאריך ימים, והשפע ייפסק, לכן שאלו כמה ימי שני חיידך? ויעקב הרגיש בכך וענה- שאל לו להסתכל על מראהו החיצוני, כיון שחייו היו קשים "מעט ורעים" ולכן הוא נראה מבוגר, אבל אל לו לדאוג הוא עוד יחיה שנים רבות. ואז אמר למארחיו- אף הוא חי חיי צער ולכן נראה מבוגר, אבל אל להם לדאוג- הוא יהיה הרב שלהם לפחות עוד 20 שנה!!

וכך היה, הרב כיהן ברבנות שם במשך 20 שנה.